

o legislație represivă (filosemită), impunând normativ trădarea intereselor românești și renegarea înaintașilor care meritau respectul nostru; au eliminat din memoria publică personalitățile/textele neconvenabile pentru agenda lor, prin metode rafinate sau dure, care produc intimidare; cei care nu pot fi domesticiți/ cumpărați/ izolați fiind marginalizați sau zdrobiți.

GAMA: Penetrare/Invadare/ Năvalire/Cotropire/Ocupare

a01. Invazie continuată peste un secol

a. Atrăși de oportunitățile de ghișeft deschise de tratatul de la Adrianopol și de posibilitățile de îmbogățire rapidă create de „modernizarea” României (integrarea în jocul/ jaful comercial mondial), favorizați de slaba organizare a apărării localnicilor (care trecuseră printr-o istorie devastatoare și erau prinși în jug pe moșii), valorificând oportunitatea (similară altor realizări colonaliste) de a prospera pe spatele populației locale, înlănțuită de explotatorii anteriori, evreii întreprinzători ne-au invadat în valuri după 1800, ca un roi de lăcuste/ microbi; fiind nesemnificativ numărul celor veniți anterior, proveniți din medici sau negustori rămași în țară - pină la colonizarea începută de fanarioți (*vezi și a02e*); ei nu sînt autohtoni, nu au apărut printr-un val vechi migrator și nu au venit cu intenția să se așeze fratem printre băștinași (fapt definitiv dovedit de plecarea de după 1944) - ci ca să-i exploateze pe propriul lor teritoriu, fără a-i deplasa b. Au contribuit la menținerea fluxului migrator și anumite situații apărute în țările unde erau masați (conscripția și persecuțiile din Galiția/ Rusia, presiunea comunismului sau nazismului etc.); dar mobilul central a rămas înavuțirea rapidă; astfel invazia a continuat (așa cum a dovedit-o recensămîntul lui Goga din 1938) pînă în 1944 - modificînd continuu structura etnică a populației (fapt reflectat de statisticele demografice, oricît s-au străduit cei interesați să le împiedice/ ascundă). c. Descălecarea noilor contingente, aceasta fiind urmată/ susținută de presiuni internaționale (*vezi și a22a*) pentru ca noii veniți să fie acceptați/ încetățeniți; România trebuia să primească / naturalizeze toți evreii porniți înspre ea, întocmai ca Palestina, ulterior; este deci vorba de o ocupație (colonizare forțată) d. O nouă invazie (*vezi și a03d*) este întreprinsă acum, în numele „retrocedării” cetățenilor (obținute prin șantaj extern sau ilegal - anulate ca atare în 1938) la care evreii au renunțat de bună voie, ca să plece „acasă”.

a02. Colonizări de-românizante, cu efect prelungit după reîntregire

a. Imperiile care ne-au acaparat teritorii, au recurs la colonizări cu populație alogenă, pentru a dilua caracterul românesc al ținutului respectiv, printre cei implantați fiind și evrei (masați aici, pentru a nu penetra spre zone centrale ale imperiului respectiv); colonii aceștia au jucat un rol important, ca intrumente ale oprimării românilor captivi; iar cînd au fost și ei asupriți de metropolă, au intrat masiv în România (*vezi a01*). b. Au sprijinit de-românizarea Basarabiei, în folos rusesc. c. Au sprijinit de-românizarea Bucovine - în folos austriac. d. Au sprijinit de-românizarea Maramureșului, Ardealului, Crișanei și Banatului - în folos unguresc/austriac. e. Chiar în partea ce a păstrat o anume autonomie (Moldova și Țara Românească) oligarhia alogenă, operînd ca agentură fanariotă/otomană (sau în serviciu rus/austriac), avînd nevoie de intermediarii comerciali pentru exploatarea rumânilor de pe moșii, a făcut colonizări (a adus evrei pe moșiile lor sau au înființat pentru ei țîrguri) amorînd invazia (*vezi și a01a*) și jaful distructiv. f. După ce a îngreunat emanciparea elementului românesc în teritoriile pierdute, această populație alogenă în teritoriile pierdute, această populație alogenă s-a arătat ostilă realipirii teritoriilor răpite României (a se vedea atitudinea filo-maghiară a evreilor transilvăneni, filo-austriacă a celor din Bucovina, filo-rusă în Basarabia); un exemplu pregnant fiind rezistența opusă de evrei din Basarabia/Bucovina revenirii teritoriilor la România, tensiune care a dus la ciocnirile tragice din 1940 și 1941, numai așa putîndu-se explica și refuzul SUA de a recunoaște, în interbelic, caracterul românesc al Basarabiei. g. Cei care au militat (în cadrul PCR) pentru „retrocedarea” unor teritorii „capturate de români”, sau pentru

federalizarea României (fiind judecați/ pedepsiți/ deportați pentru asta - *vezi și a26c, a06b*) - erau în majoritate evrei; au instigat și alți minoritari la „emancipare”/ rezistență față de români (*vezi și a20e*), sperînd că România va fi dezmembrată și ei se vor întoarce la ruși, austriecei. etc.

a03. Dialectica imperialistă a sionismului - naționalism al poporului ales

a. Nu participă la fel cu alte neamuri la competiția pentru supraviețuire, ci au dezvoltat o strategie specifică. Combină răsîndirea centrifugă (în sînul popoarelor de parazitat) cu menținerea sudurii tribului distribuit întru pradă și cu agregarea centripetă (atunci cînd exploatarea se poate face la distanță); organizînd centre de coagulare tranzitorie (nuclee sioniste înăuntrul statelor gazdă) și întărîind nodul central; instalînd o rețea capilară și diseminînd un universalism imperial: o lume fără frontiere, dar cu ei cocoțați deasupra și folosind masa mondializată a goimilor obedienți, prinși sistemic dedesubt; lecțiile istoriei ne îndemănă să nu ne lăsăm derutați de existența unui filon de evrei real sau aparent asimilați (*vezi și a04a*), observînd că sub bagheta liderilor (rabini, cahal, organizații) și sub porunca religiei sectare (Talmudul), grosul lor a rămas fidel menirii/misiunii speciale a „poporului ales”, mesianismului său contractual. b. Statele penetrate de evrei, dominate de ei sau care voiau să se debaraseze, au făcut mari presiuni (*vezi și a01c, a22a*), astfel încît să tolereze formarea (tranzitorie?) a unui fel de stat evreiesc peste noi; încet-încet, ei ne-ar ar fi încălecat - ca pe plestinieni, sau ca fi cuceritorii indienilor în SUA. c. Pista Israelului mioritic pare a fi fost abandonată după 1948, cînd s-a refăcut nucleul central în Palestina - fapt care a dus la părăsirea României (inclusiv de către cei care tocmai ne instalaseră comunismul!) - , țară folosită un secol ca spațiu de creștere/tranzit, așa cum preveniseră naționaliștii. d. Jocul sinuos sionist (combinarea diasporei coloniale cu întărirea centrului imperial) nu s-a sfîrșit însă. Datorită nevoii de rezervă/extensii, proiectul palestinizării României a fost relansat după 1990, pregătîndu-se posibilitatea reinstalării în masă a evreilor aici, prin manevre oculte: re-acordarea cetățeniei la care renunțaseră de bunăvoie (*vezi a01d*), re-constituirea averilor interbelice (*vezi și a12c*), capturarea economiei, mediei și politici etc.

a04. Exclusivism și cameleonism (pseudo-asimilare)

a. Deși s-au plîns intens (*vezi și a05a*) de faptul că nu sunt primiți (bine) în sînul națiunii române, evreii pătrunși în România s-au ferit metodic de asimilare/integrare cu băștinașii națiunii folosite ca gazdă provizorie (*vezi si a03a*), practicînd un izolaționism justificat prin exclusivism rasial și religios, cu teme în cult; au refuzat/simulat convertirile, au evitat căsătoriile mixte, s-au repliat îndărătul cărții cosher, cahalului, pretinzînd a fi tolerați ca stat în stat. b. E nerelevant azi dacă fundamentalismul lor a atîns în trecut valențe diabolice/oculte/criminale, așa cum credeau/ pretindeau unii antisemiți (dacă - de exemplu - acuzațiile că ar fi practicat vreodată „omoruri rituale” au fost doar născociri de ură contra lor); expresiv este însă exclusivismul etnic practicat în Israel, în timp ce „vectorii de opinie” de obediență evreiască predică altora depășirea idiosincraziilor rasiale, religioase, naționaliste. c. Au dovedit o mare inventivitate de înșelare/penetrare (vezi evreicele strecurate strategic în patul/căminul celor cu influență în diverse regimuri - de exemplu al tovarășilor din conducerea PCR); strategia de creare a confuziilor acoperitoare cuprinzînd timpurile „marranismului” (false convertiri la creștinism, aruncate la coș după îndelungate simulări) și folosind tehnici de camuflaj, cum ar fi aceea a botezurilor de conveniță. d. O strategiemă este și schimbarea (ce s-a dovedit reversibilă) a numelui, ca să nu bănuim de ce un aparent francez, englez, american, rus etc. apără interese evreiești; să nu uităm evreii care și-au schimbat numele în 1947, pentru a nu se sesiza numărul lor disproporționat în aparatul politic și represiv comunist (*vezi a26c*); sau divorțurile/căsătoriile simulate pentru a dribla măsurile regimului Antonescu (*vezi a06b*), grăitoare fiind și diferența dintre numele celor plecați în Israel și ale urmașilor lor, care

cer înapoi cetățenia abandonată. e. Pretenția de a nu mai fi numiți jidani, asa cum au fost numiți în Moldova, la sosirea din Galiția, este doar un exercițiu/test de intimidare; acuzația de „antisemitism” adusă celor ce se împotrivesc intereselor lor (cotropirii României) fiind absurdă și pentru că, în mare măsură, noii veniți nu au picătură de sînge semit; acești „așkenazi”, pripășiți prin Galiția - de unde s-au întins - fiind probabil urmașii tribului turcic al kazarilor iudaizați, din nordul Mării Negre, care a adoptat prin anul 900 religia mozaică (pentru a se apăra de influența bizantină și musulmană); identificarea lor cu cu sefarzii veniți din sud fiind o alchimie trădată de diferențele de port, limbă, etos (și pentru ascunderea ei ducîndu-se lupta împotriva termenului „jidani” - prin care se identificau kazarii veniți din nord, apelativ ce apărea jignitor celor din sud); cei ce pretindeau că sînt o națiune, deși nu aveau o limbă/istorie comună, find uniți mai curînd de interese pragmatice/plactice; identificarea cu kazarii puțin însă izbučni, cînd va veni vremea „revenirii” în Ucraina...

a05. Pretinsă persecuție... de către victimele lor

a. Fructificînd înșelăciunea metodică, în care sînt maeștri (*vezi și a04, a14a*), pentru a-și acoperi activitatea fagocitară, evreii s-au plîns continuu, în toate zările (*vezi și a22a*), că sînt victimele persecuțiilor rasiale, etnice, religioase; dar nu au plecat, ci au continuat să inunde spațiul în care se pretindeau oprimați - nu au admis nîcum că era vorba de reacții de apărare, prezentînd un conflict de interese clasic ca oprimare sălbatică... a paraziților de câte parazitați; au ascuns faptul că și-au putut practica nestînjeneții religia exclusivistă, afixa neasimilarea și manifestă intoleranța (*vezi si a19a*) - în timp ce denunțau imaginarele asuprii de către localnici. b. Au escamotat și faptul că , după ce au valorificat nestingheriți, un veac, vîntătoarea comercială pe teritoriul românesc, au părăsit lagărul comunist (pe care-l tocmai îl instalaseră - *vezi și a26* - în numele idealurilor sovietice), în timp ce românii erau executați sau închiși, dacă încercau să fugă din raiul proletar; cei ce odinioară se plîngeau de tratarea imigranților ilegali ca „vagabonzi”, născocind că ar fi fost alungați de opresiunea comunistă (deși au plecat de bună voie spre țara iubită, din țara hulită, în care deveniseră stăpîni după 1944 - *vezi a26*) sau că au fost „vinduți” (pentru că li s-a cerut să compenseze cîte ceva din ce cheltuisse statul român cu educarea lor). c. Ca să-și atingă scopurile, au umplut cu calomnii presa lumii (pe care o controlează - *vezi și a22a, a29a*) sabotînd percepția internațională a destinului românesc - cu mari pagube pentru noi . d. Nu au restricții etice (*vezi și a14a*), oprelîși în a-și camufla perfid poziția - pentru că se raportează la o religie ce încurajează morală sectară - *vezi și a19a*).

a06. Afacerea holocaustizării și trucul combaterii antisemitismului

a. Atunci cînd întîmpină rezistență la cucerirea unui teritoriu (ca de exemplu, România), după ce se plîng intens (*vezi și a05a*) de „xenofobie”, ostilitate irațională, ură atavică, persecuție odioasă... trec la eliminarea pedicilor din calea impunerii favoritismului/protecționismului/ colaboraționismului filo-semit; cînd invadează, colonizează, exploatează, evreul nu trebuie urît și mai ales împiedicat; au ascuns dimensiunea socială a chestiunii evreiești, plîsînd-o în registrul individual, ca să poată denunța lipsa de umanitarism a preopinenților; pretind ca, dintre toate luptele inerente între popoare aflate în competiție... cea contra lor să fie considerată ilegală, victimii lor negîndu-i-se dreptul la luptă (de eliberare). b. Reclamînd faptul că au fost loviți/persecutați de o administrație trecută de partea localnicilor după sincronizarea cu politica Germaniei (*vezi și a24d*), au exagerat daunele lor, uitînd manifestările de omenie care le-au salvat masiv viețile (și averile recuperate după 1944 - *vezi și a12c*); au monopolizat suferința, minimizînd pierderile noastre (sau tratîndu-le rasist, ca fără importanță); au criminalizat (ca „minimalism”) evaluarea pierderilor lor sub pragul dictat de agenții folosiți în spoliere; astfel, după șapte decenii, fără nici un temei juridic sau politic (neocult), cu ajutorul politicienilor cumpărați (*vezi și a17*) care nu reprezintă alegătorii, a înflorit și la noi „industria holocaustului” - cu nuanțe ca printre cei vizați de despăgubiri sînt urmașii criminalilor comuniști. c. Pentru a pretinde despăgubiri unilaterale, ascund conflictul istoric cu populația băștinașă, care a produs victime nevinovate de ambele părți (*vezi și a06c, a28*); negînd reacția de de-colonizare, susțin că au fost victimele unei izbucniri rasiale și religioase iraționale, monstruoase. d. Prin mijloace oculte, au reușit să impună prevalența cauzei/perspectivelor/intereselor lor, sau adoptarea posturii de judecători neutri - de către cei care ar trebui să fie avocații cauzei românești; în loc să vorbim de măcelărirea „antisemiților” români prin genocidul comunist (*vezi și a26, a28bd*), trebuie să repudiem eroii rezistenței anticomuniste și chiar să nu mai plătim urmașilor deținuților politici pensii - dacă au fost legionari; intimidarea (paralizarea rezistenței) s-a realizat prin legi anti-constituționale, anti-naționale, inechitabile și absurde de combatere a „antisemitismului” (*vezi și a30c*); metodele necinstite (impunerea lucrărilor falacioase ale Comisiei Wiesel ca sursă de drept, ascunderea arhivelor și intimidarea vocilor neconvenabile etc.) folosite întru holocaustizarea noastră (cu scopul estorcării de despăguburi-*vezi*

și a06d) și modul în care sînt hăituiți „antisemiții” ca să nu opună rezistență jafului, confirmă teza că ne aflăm sub cnutul unei puteri mondiale evreiești (*vezi și a22b, a30*). e. Combaterea antisemitismului este o tehnică de a scoate din cursă anticorpii naționali, o stravezie justificare a acțiunii anti-imunitare. f. E și un cerc vicios premeditat, întru întreținerea unei ostilități necesare segrăgării evreimii; măsurile anti-antisemite provoacă sau re-înteces ura interetnică pe care pretend că o combat, întru continuarea exploatării schemei combaterii antisemitismului.

GAMA: Jefuire/Parazitare/ Despuiere/Acaparare/Exploatare

a07. Mercatilism parazit, comercialism prădălnic

a. Cheia succesului evreiesc, punînd în valoare mobilitatea/repartiția lor geografică (și slăbiciunea infrastructurii noastre de transport, depozitare etc.), a fost ocuparea pozițiilor de intermediari - între producători și consumatori, ridicînd specula/ bișnița pe culmi de eficacitate (*vezi și a08, a10, a11*); în acest scop au instalat o rețea cu capilare în fiecare sat și noduri în fiecare țîrg/oraș, monopolizînd funcția/sinaptica comercială, smulgînd produsele țăranilor pe nimic și distribuînd scump pe cele consumate de țărani și de boierimea parazită. b. Neguțătorii evrei au arătat o rodată inventivitate în jefuirea comercială a goimilor; falsificarea calității produselor, coborîrea temporară a prețurilor întru falimentarea concurenței, perversitatea obiceiurilor tradiționale de consum, detumarea/eliminarea vechilor corporații, cartelarea monopolizantă, pseudo-falimente etc, acțiuni care au permis eliminarea negustorilor locali. c. Noii veniți au fost favorizați (ca „sudiiți”) față de concurenții localnici (în comerț și meșteșuguri) de către așa-ziși reprezentanți ai unor puteri căzute în mîinile lor, în minile cărora a ajuns România (*vezi și a22*). d. Oportunitatea (postura privilegiată) a fost și mai mare în import/ export, unde evreii au putut valorifica rețeaua lor internațională, livrînd resursele naturale românești obținute ieftin și valorificînd scump bunurile aduse de afară (schema simplă a colonialismului economic). e. Pentru ca ulterior, cînd au acaparat industria prelucătoare, la adăpostul cetățeniei cucerite, să monopolizeze furniturile statului și să se îmbogățească și în numele protecționismului - care a silit consumatorii români să cumpere peste prețul mondial, în folosul firmelor străinilor și evreilor din România. f. Mercantilismul lor cronic a generat plutocrația pe care ideologii lor „de dreapta” o apără ca fastă... în lupta cu ideologia lor „de stînga”.

a08. Parazitism financiar dominator/ devastator

a. Esența activității evreilor, parazitară, se bazează pe reperarea posibilităților de cîștig speculativ (*vezi și a07a*); instrumentul cel mai perfid/eficace, folosit/rafinat de ei metodic/ istoric, este scamatoria/escrocheria financiară: uzura, camătă, calpuzănia, aghiotațul, specula, inflația premeditată, creditarea preferențială etc. b. Au început prin a spolia țărănii (și scăpăta boierii) prin împrumuturi înbitoare, au trecut la îndatoarea criminală a statului și, după ce ne-au aruncat în purgatoriul comunismului (*vezi și a26*) își termină opera prin a ne înfuda bugetul, întru cheltuieli odioase, cum ar fi plata abuzivă a unor despăgubiri și pensii estorcate către evrei (*vezi și a06d, a12c, a27c*). c. Prin mijloace imorale/mafioate (corupere metodice, șantaj financiar, „asasinat economic”, „îndatorări odioase”) au acumulat iute capital suficient pentru ca, pe baza lui, să fabrice succese tot mai mari, cîștigînd competiții truate: pionieri ai capitalismului comprador, au reușit să acumuleze în suveică bani făcuți din nimic, prin strategii cu ajutorul cărora au acaparat bunuri reale (*vezi și a12a*) și au putut cumpăra obediență/cîrdășia conducătorilor statului devalizat (*vezi și a17ab*). c. Promotori ai unui etos mercatilis (*vezi și a07f*) care a contagiât subversiv/distructiv omenirea (*vezi și a18c*). inoculînd și victimelor patima păgubooasă pentru speculație, bule speculative (scheme Ponzi), viață de casino etc., au dus la mare rafinament/eficacitate tehnicile de a te înavuți fără muncă, împingînd metabolismul societății către o funcționare monopolistă, tot mai inechitabilă, lucrînd în favoarea marelui capital - care sporește exponențial, pînă la distrugerea clasei de mijloc (și demnitații participative/distributismului). d. După ce au pretins că îmbogățirea lor nu ne păgubește, căci ce dispare din buzunarele noastre rămîne în țară (în buzunarele lor) și-au convertit/transferat capitalul, la plecarea în Israel (*vezi și a12b*).

a09. Ocuparea meseriilor/ industriei și secătuirea colonială a resurselor

a. Au năpădit în țară în cohorte de săraci („vagabonzi”), fugînd însă de munci grele (nimeni nu i-a putut determina să trudească pe ogor), îmbogățîndu-se spectaculos/rapid. b. Au monopolizat nu numai negoțul și finanța (*vezi a07, a08*), ci și meșteșugurile - pe care le-au executat ieftin și prost, în dauna vechilor meserii - ași - pe care i-au dat la o parte prin preț; degradînd obiceiurile consumatorilor și determinînd renunțarea la modul tradițional de viață/consum/îmbrăcare; scoțînd pe tușă breslele și dînd o lovitură fatală producției artisanale. c. După care s-au lansat rezistibil în industrie, pe baza capitalului - spoliat local sau avansat de aiurea; dintre ei s-a ridicat oligarhia industrială (înlănțuită cu cea financiară, comercială, arendășească),

adică exploatorii capitaliști ai muncii proletare (denunțați de evreimea de stînga, călăuzită de Marx); posturile superioare din industrie fiind ocupate tot de ai lor, legea protecției muncii naționale pierzîndu-și bruma de rost, după ce au fost declarați băștinași. d. Pe lîngă exploatarea mîinii de lucru locale se adaugă (pe principiul terenului pîrjolit de cuceritorii în trecere) exportarea ieftină a resurselor (păduri, recolte, minereuri, petrol etc), cu nefaste consecințe ecologice și socio-economice (*vezi și a12*); astfel s-a încropit, sub bagheta lor, fiziologia subdezvoltării colonialiste: vînzare pe nimic a resurselor și muncii locale.

a10. Distrugerea vieții la țară

a. Fosta clasă exploatoare (și ea alogenă) a încercat să folosească evreii invitați/penetrați (*vezi și a02e*) întru sporirea eficacității exploatării „capetelor” de pe moșii, prin arendarea terenurilor/circumilor (înfinînd țîrguri evreiești pentru funcția de valorificare comercială a exploatării „rumînilor” etc.); nu le-a păsat paraziților vechi că apariția arendașilor (ce încercau să scoată maxim din exploatarea muncii) și circumsarilor (ce operau și ca creditori veroși, tocminî, pe nimic, recolta în avans) a condus la o sărăcire/înăsprire acută a vieții țăranilor, împînși spre condiția de sclavi îndobitociți; la care se adaugă acțiunea băcanilor (și a altor comercianți din sate și țîrguri), diseminați strategic, ceea ce a produs degradarea ireparabilă a vieții la țară, care constituie temelia românismului (*vezi și a13 - pentru nivelul biologic, și a18 - pentru cel social*). b. Dar nici vechii moșieri (trăgându-se din slavi, cumani, tătari sau fanarioți) care au expus plebea acestei împilări febrile, nu au ieșit bine din întîlnirea cu asociații lor evrei, datorită intrării în capcana vieții risipitoare, bazate pe lux/consum inutil, care i-a împins pe panta împrumuturilor ruînătoare; evreii învingînd în final și pe cei ce ocupaseră anterior pozițiile comerciale profitabile (armeni, greci, aromâni etc.). c. S-a ajuns ca, pînă la urmă, țăranii și boierii sărăciți de aceeași căpușă să se ciocnească mortal (de exemplu, în 1907) - *vezi și a20e* - cîștigătorii fiind sforarii „învoielilor agricole”, ce au cules caimacul muncii cîmpului, acumulînd marele capital cu care au început să cumpere și terenurile (multe gajate deja), cînd au scăpat de bariera cetățeniei (*vezi și a12a*).

a11. Ocuparea orașelor, universităților și profesilor

a. Acaparînd negoțul și meșteșugurile (*vezi a07, a09*), înfundînd porțile spre emanciparea „rumînilor”, au ocupat țîrgurile și orașele mari, care au devenit centre anti-românești, focare de deznaționalizare; statisticele arată elocvent modul/ritmul în care au surclasat populația românească - întîii în orașele Moldovei, răsîndindu-se apoi și în restul țării, într-un mod de difuzie care nu corespunde răsîndirii firești a comunităților de emigranți, ci indică distribuirea întru maximizarea parazitării zonale. b. Avalanșa aceasta a slujit orașele ocupate, pe care și-a pus amprenta urîțenia mercatilisminui frenetic, vieții de ghetto, lumpenismul; ne poate intriga că tot dintre ei s-au ivit și promotorii comunismului pseudo-proletar (*vezi și a26a, a27a*), dacă nu observăm că e vorba de alt „culoar social”, și anume de evreimea săracă (pe care Brătianu o hingherise pe motive de vagabondaj) - partea care nu a putut emigra, atunci cînd nu a mai fost loc între lipitori. c. Redutele bunăstării fiind greu penetrabile dinspre sate, majoritatea românilor a rămas în afara procesului de modernizare, din sărăcimea venetică s-a ridicat, fără alt merit decît lipsa de scrupule, pătura mijlocie, captivînd universitățile și - de aici - profesiile rentabile/ meseriile liberale (avocatura, medicina etc.), îngreunînd accesul feciorilor țăranilor români și deraînd fiziologia educațională de la misiunea ei națională. d. Atunci cînd românii, menținuți mult timp în analfabetism, au încercat să-și apere interesele (legi de protecție a muncii naționale, *numerus clausus* în facultăți etc.), evreii au corupt administrația pentru a împiedica luarea măsurilor ce le amenințau pozițiile/privilegiile (*vezi și a16, a17, a20d, a28*).

a12. Acapararea avuțiilor

a. Au constituit clasa burgheză, detronînd fosta aristocrație exploatoare; rezultatul local al jafului (o parte a „plusvalorii” fiind scoasă afară pe parcurs) s-a materializat în acumularea de bani, de capital productiv și de proprietăți - indicînd cîștigarea războiului economic; statistica distribuției avuției naționale în 1938 arată faptul că aceasta intrase majoritar în mina ospesților/colonizilor evrei - exact cum preziseseră „xenofobii” care încercaseră să opună rezistență invaziei și apoi cotropirii comerciale și politice; la aceeași concluzie ne duc listele făcute de evreii care cer acum compensații. b. Întreprinderile confiscate și imobilele de care s-au descotorosit în perioada „prigoanei antisemite” (vînzîndu-le ieftin), le-au fost retrocedate (prin legile regimului filo-semit comunist, ca L 641/19.12.1944 - *vezi și a26d*), după care... nu este clar ce s-a întîmplat, detaliile naționalizării fiind acoperite de o tăcere suspectă; cuceritorii - expropriați - au plecat apoi (să fondeze Israelul), aparent neputînd lua cu ei țara; realitatea e probabil alta: s-au descotorosit de imobile/bani, pentru a putea pleca cu aur/valută, și și-au diminuat/compensat pierderile prin convenții/manevre oculte. c. Recuperarea avuțiilor acaparate pînă în 1944 și lăsate în ghearele tovarășilor de drum comuniști (*vezi a26*), după ce au fost protejate/administrate cîteva decenii de statul co-

